

ע"פ 4495/17 - שמעון זילבר נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4495/17

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופט י' אלרון
שמעון זילבר
המערער:

נגד
מדינת ישראל
המשיבה:
ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בירושלים בתיק פח 022038-01-16 שניתן ביום
20.04.2017 על ידי כבוד השופט ר' כרמל

תאריך הישיבה: כ"ז בחשון
התשע"ח
(16.11.2017)

בשם המערער: עו"ד טל גבאי ועו"ד ליהי אזולאי
בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

פסק-דין

1. בית המשפט המחוזי מצא, לאחר שמיעת ראיות, כי במהלך התפרעות המונית על רקע התנגדות לניתוח לאחר המוות בתינוק, יידה המערער אבן לעבר ניידת משטרה. עקב כך הורשע המערער בעבירות לפי סעיפים 332א(ב) ו-152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

2. הכרעת הדין קצרה ביותר, ולא בכדי, באשר ההרשעה מבוססת היטב על עדותו של שוטר שעמד אחרי המערער ואשר זינק "בזמן אמת" על המערער, עת הבחין כי הלה משליך אבן לעבר הניידת. עדות זו נתמכת בסרטון (שהוגש דווקא על ידי ההגנה), בו נראה השוטר מזנק על המערער, שנראה בסרטון כאשר ידו מתנופפת כמי שמשליך משהו (לא ניתן לראות בסרט הצילום אם המערער אוחז באבן).

לסופו של יום, השית בית המשפט על המערער, בין היתר, מאסר בפועל של 10 חודשים.

על ההרשעה וגזר הדין נסב הערעור שבפנינו.

3. המערער מנה ופקד שורה ארוכה של טענות כנגד הכרעת הדין. בטענות אלה לא מצאנו ממש, ולאור הערותינו במהלך הדיון, חזר בו המערער לסופו של טיעון, מערעורו על הכרעת הדין.

4. אשר לעונש המאסר בפועל שהושת על המערער. אכן, לא נעלם מעינינו גילו הצעיר של המערער בעת האירוע (כבן 19) והנסיבות האישיות שפורטו על ידי הסניגור. עם זאת, הלכה עמנו כי אין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בחומרת העונש, אלא במקרים חריגים בהם נפלה טעות בולטת בגזר הדין או שהעונש שנגזר בערכאה הדיונית חורג באופן קיצוני מרף הענישה הנוהג בנסיבות דומות, והמקרה שבפנינו אינו נמנה על חריגים אלה.

5. העבירה לפי סעיף 332א(ב) לחוק נוספה אך לאחרונה במסגרת תיקון 119 לחוק, ובית משפט זה עמד אך לאחרונה על חומרת העבירה (ע"פ 5972/17 מדינת ישראל נ' פלוני ((18.9.2017)).

לכך יש להוסיף, כי המערער לא נטל אחריות לכל אורך הדרך, ואף כאשר חזר בו מהערעור לא הביע חרטה הגם שבתום הדיון בפנינו ניתנה לו הזדמנות לכך, שמא על רקע העובדה כי העבירה בוצעה בנסיבות של התפרעות קבוצתית.

לאור זאת, לא מצאנו להתערב בגזר הדין והערעור נדחה על כל חלקיו.

6. המערער יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 24.12.2017 במגרש הרוסים לא יאחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס. עד לאותו מועד יעמדו על כנם כל הבטחונות, הערבויות והמגבלות שהושתו על המערער.

ניתן היום, כ"ז בחשוון התשע"ח (16.11.2017).

שופט

שופטת

שופט